

«Досить личин». І злото стало тьмяне,  
І бронза в мідь покірно перейшла,  
І в ріках сталь вчинилася зо скла,  
І, як давно, нависло олив'яне.  
Усе смерка, притишується, в'яне —  
І лиш вітрів залізна хвала  
Гуде в полях, роздоллях для крила,  
Та сурмить ріг, мов горло, що мідяне.  
У цілу стать Ти встала і нараз  
Зірвала геть покрівала окрас,  
Жоно Кінця, Княгине Металева,  
І ось гербом, як знак Всепожертя,  
Возносиш в вись ненаїсного Лева,  
Щоби Орлом здійнялося Життя.

Прага, 1938

---

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Збірка «Кінцесвітне».